BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 7 februari 2007

betreffende de steunregeling die Italië voornemens is door middel van wet nr. 17/2004, artikel 60 van de regio Sicilië in te voeren, nr. C 34/2005 (ex N 113/2005)

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2007) 284)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2007/493/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken [1], en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

(1) Bij brief van 9 maart 2005 hebben de Italiaanse autoriteiten overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag, een steunregeling bij de Commissie aangemeld welke haar basis heeft in artikel 60 van regionale wet nr. 17/2004 die de bepalingen inzake planning en de financiële bepalingen voor 2005 bevat („Disposizioni programmatiche e finanziarie per l'anno 2005").

(2) Bij brieven van 29 maart 2005 en 10 juni 2005 verzocht de Commissie om nadere gegevens over de aangemelde maatregel.

(3) De Italiaanse autoriteiten antwoordden bij brief van 18 mei 2005 — na een herinneringsschrijven van de Commissie van 27 april 2005 — en bij brieven van 12 juli 2005 en 14 juli 2005.

(4) Bij schrijven van 21 september 2005 stelde de Commissie Italië in kennis van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de steunmaatregel in te leiden.

(5) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Unie* [2] bekendgemaakt. De Commissie heeft belanghebbenden verzocht hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel mee te delen.

(6) De Commissie heeft van geen van de belanghebbenden opmerkingen ontvangen.

(7) Bij brief van 10 november 2005, die op 15 november 2005 bij de Commissie werd ingeschreven, verzochten de Italiaanse autoriteiten de Commissie de procedure op te schorten in afwachting van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-475/2003 betreffende de verenigbaarheid van de belasting over productieactiviteiten (imposta regionale sulle attività produttive — IRAP) met artikel 33, lid 1, van de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag [3]. Dit verzoek werd, na een navraag bij brief van 11 juli 2006, bij brief van 2 augustus 2006 bevestigd. Op 3 oktober 2006 verklaarde het Hof van Justitie de IRAP verenigbaar met artikel 33, lid 1, van richtlijn 77/388/EEG [4].

(8) Bij brief van 8 mei 2006, die op 11 mei bij de Commissie werd ingeschreven, stelden de Italiaanse autoriteiten de Commissie in kennis van een wijziging van artikel 60 van regionale wet nr. 17/2004 en gaven zij daarbij aan dat op de maatregel in kwestie Verordening (EG) nr. 69/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op de minimis-steun [5] van toepassing is, niet alleen tot de goedkeuring door de Commissie, maar ook „*ingeval door de Commissie een negatieve beschikking wordt gegeven*".

II. BESCHRIJVING VAN DE MAATREGEL

II.1. Doel van de maatregel

(9) Volgens de Italiaanse autoriteiten wordt met de maatregel beoogd de oprichting van nieuwe bedrijven te bevorderen en het verschil te verkleinen tussen de bedrijven die in Sicilië actief zijn en bedrijven in andere regio's van Italië waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst in de zin van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag.

[1] PB C 82 van 5.4.2006, blz. 71.
[2] Zie voetnoot 1.
[3] PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.
[4] Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 3 oktober 2006, zaak C-475/03. *Banca popolare di Cremona Soc. coop. arl tegen Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, Jurispr. 2006, blz. I-9373.
[5] PB L 10 van 13.1.2001, blz. 30.

(10) Daarnaast is de maatregel gericht op verbetering van de investeringsmogelijkheden in Sicilië door verbetering van de veiligheidsstandaard en bestrijding van criminaliteit.

II.2. **Rechtsgrondslag van de maatregel**

(11) In artikel 60, lid 1, van regionale wet nr. 17/2004 is bepaald dat het tarief van de IRAP voor coöperaties (meer precies „società cooperative a mutualità prevalente") zoals gedefinieerd in het Italiaanse burgerlijk wetboek ([6]) in 2005 met 1 %, in 2006 met 0,75 % en in 2007 met 0,5 % wordt verlaagd.

(12) In artikel 60, lid 2, van regionale wet nr. 17/2004 wordt deze regeling uitgebreid naar particuliere beveiligingsbedrijven als gedefinieerd in decreet nr. 773 van 18 juni 1931, waarin de voorwaarden zijn vastgelegd volgens welke entiteiten en particulieren door de prefect („prefetto") kunnen worden gemachtigd diensten te verlenen op het gebied van de beveiliging van roerend en onroerend goed of particulier onderzoek te verrichten ([7]).

(13) De verlagingen van het IRAP-tarief worden door de Siciliaanse regionale autoriteiten vastgesteld op grond van de bevoegdheid om het tarief te wijzigen die alle Italiaanse regio's op grond van de desbetreffende nationale wetgeving bezitten ([8]).

II.3. **Voor de maatregel uitgetrokken middelen**

(14) De Italiaanse autoriteiten schatten de gevolgen voor de begroting van artikel 60 op circa 2 miljoen euro voor de periode 2005-2007.

II.4. **Cumulering**

(15) Steun in het kader van de maatregel in kwestie mag niet worden gecumuleerd met steun die op grond van andere lokale, regionale, nationale of communautaire regelingen wordt ontvangen om dezelfde subsidiabele kosten te dekken.

II.5. **Looptijd van de regeling**

(16) Regionale wet nr. 17/2004 is op 29 december 2004 van kracht geworden, maar overeenkomstig artikel 60 is tot de goedkeuring door de Commissie de „de minimis"-verordening op de maatregel van toepassing. Bij brief van 16 mei 2006 deelden de Italiaanse autoriteiten mede dat, ook indien de Commissie een negatieve beschikking geeft, de „de minimis"-verordening op de maatregel van toepassing is.

(17) De regeling geldt voor drie belastingjaren van 2005 tot 2007.

III. **REDENEN VOOR DE INLEIDING VAN DE PROCEDURE**

(18) In haar brief van 21 september 2005 stelde de Commissie dat de aangemelde regeling staatssteun is in de zin van artikel 87, lid 1, van het Europese Gemeenschap-Verdrag omdat er gebruik wordt gemaakt van staatsmiddelen, omdat de steun op specifieke sectoren en/of bepaalde categorieën ondernemingen is gericht en derhalve specifiek is, ondernemingen bevoordeelt ten opzichte van andere ondernemingen die dezelfde diensten verschaffen en de concurrentie zou kunnen vervalsen en het handelsverkeer op communautair niveau zou kunnen beïnvloeden.

(19) Eén van de redenen voor het inleiden van de procedure was dat de Commissie de mogelijkheid niet kon uitsluiten dat de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt door de maatregel zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad, mede gelet op het feit dat de begunstigden in het kader van de regeling dergelijke verstoringen niet behoeven te compenseren.

(20) De Commissie betwijfelde tevens of de aangemelde maatregel aan de bepalingen in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen ([9]) (hierna: „de richtsnoeren") voldoet. Volgens de aanmelding zouden Siciliaanse coöperaties en beveiligingsdiensten in het kader van de maatregel exploitatiesteun ontvangen.

(21) Volgens punt 4.15 van de richtsnoeren kan exploitatiesteun worden verleend mits deze door de bijdrage aan de regionale ontwikkeling en de aard ervan gerechtvaardigd is en de hoogte ervan in verhouding staat tot de te verhelpen handicaps. Wat dit betreft betwijfelt de Commissie of de Italiaanse autoriteiten het verlenen van exploitatiesteun konden rechtvaardigen door het bestaan van eventuele handicaps aan te tonen en de omvang van die handicaps te kwantificeren.

(22) De Commissie heeft twijfels geuit over de vraag of de in artikel 60, lid 1, van regionale wet nr. 17/2004 vastgelegde exploitatiesteun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt omdat de steun zou bijdragen aan de oprichting van nieuwe ondernemingen en de kloof tussen Siciliaanse bedrijven en bedrijven in andere regio's van Italië zou verkleinen. Wat dit betreft merkte zij op dat het verband tussen de verlaging van het IRAP-tarief voor alle coöperaties en de oprichting van nieuwe bedrijven in Sicilië niet duidelijk is en de Italiaanse autoriteiten hebben op dit punt geen uitleg verschaft.

([6]) *Boek V titel VI van het Burgerlijk Wetboek*. Gewijzigd bij artikel 8 van wetsdecreet nr. 6/2003 van 17 januari 2003.

([7]) *Titel IV van decreet nr. 773/1931 van 18 juni 1931*, als nadien gewijzigd. De provinciale prefect kan de machtiging mede op basis van aantal en omvang van de bestaande bedrijven weigeren.

([8]) Wetsdecreet IRAP nr. 446 van 15 december 1997.

([9]) PB C 74 van 10.3.1998, blz. 9.

(23) In de aanmelding betoogden de Italiaanse autoriteiten dat Siciliaanse ondernemingen structureel benadeeld zijn omdat Sicilië als eiland een ultraperifere regio is die veraf ligt van de „continentale economische centra". In dit verband merkt de Commissie op dat onder ultraperifere regio's de gebieden worden bedoeld die zijn opgenomen in een uitputtende lijst in Verklaring nr. 26 betreffende de ultraperifere gebieden van de Gemeenschap, die als bijlage aan het Verdrag betreffende de Europese Unie is gehecht ([10]). Bovendien lijkt de steun er niet op toegesneden om de problemen in verband met het insulaire karakter van Sicilië aan te pakken, omdat deze niet gerelateerd is aan de extra kosten die verband houden met het insulaire karakter, zoals vervoerskosten.

(24) Voorts stelden de Italiaanse autoriteiten dat het feit dat er in Sicilië voornamelijk micro-ondernemingen zijn, hogere financieringskosten en een grotere arbeidsintensiteit tot gevolg heeft; de arbeidskosten en de schuldendienst maken een groot deel uit van de IRAP-belastinggrondslag, zodat de Siciliaanse ondernemingen worden benadeeld. De Commissie merkte op dat, ook al ligt het probleem van de Siciliaanse economie in het grote aantal micro-ondernemingen en de gevolgen daarvan, een algemene verlaging van het IRAP-tarief voor coöperaties van eender welke omvang geen oplossing is omdat deze niet op micro-ondernemingen is gericht. Ook moet de steun niet alleen aan microcoöperaties worden verleend.

(25) De Commissie heeft voorts onderstreept dat de door de Italiaanse autoriteiten vastgestelde verschillen in de daadwerkelijke belastingtarieven bij alle soorten belastingen aanwezig zijn en met de aard daarvan samenhangen. Dit is echter niet voldoende reden om staatssteun te verlenen die naar soort onderneming gedifferentieerd is en in het onderhavige geval hebben de Italiaanse autoriteiten er geen concrete bewijzen voor geleverd dat coöperaties overmatig worden benadeeld door hoge IRAP-tarieven.

(26) Daarnaast heeft de Commissie twijfels over de soliditeit van de gegevens die de Italiaanse autoriteiten hebben gebruikt om aan te tonen dat een „normale" Siciliaanse onderneming met een omzet van minder dan 10 miljoen euro en minder dan tien werknemers, die in de industriële sector (de chemische en petrochemische sector uitgezonderd) in de ITC-sector en in de toeristische sector actief is, een hoger IRAP-tarief betaalt dan een vergelijkbare „normale" onderneming in Lombardije. Aangezien de in artikel 60, lid 1, van regionale wet nr. 17/2004 bedoelde steun bestemd is voor coöperaties van alle maten en in alle sectoren, lijkt het gebruik van gegevens die alleen betrekking hebben op ondernemingen met een omzet van minder dan 10 miljoen euro en minder dan tien werknemers, die in de industriële sector (de chemische en petrochemische sector uitgezonderd) in de ITC-sector en in de toeristische sector actief zijn, niet gepast om de evenredigheid van de maatregel in kwestie aan te tonen.

(27) Er waren ook twijfels over de gegevens die de Italiaanse autoriteiten hebben verstrekt om de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van de exploitatiesteun als bepaald in artikel 60, lid 2, van regionale wet nr. 17/2004 aan te tonen.

(28) In de aanmelding betoogden de Italiaanse autoriteiten dat artikel 60, lid 2, van regionale wet nr. 17/2004 zou bijdragen aan de verbetering van de investeringsmogelijkheden in Sicilië door verhoging van de veiligheidsstandaard en bestrijding van criminaliteit. Zij onderstreepten dat het gemiddelde Siciliaanse beveiligingsbedrijf meer IRAP betaalt dan een gemiddeld bedrijf in andere regio's van Italië omdat de verhouding tussen arbeidskosten en nettoproductiewaarde bij Siciliaanse beveiligingsfirma's gemiddeld hoger ligt dan elders in Italië en omdat de arbeidsmarkt in Sicilië rigide is en door een geringe fluctuatie van werknemers wordt gekenmerkt.

(29) In dit verband houdt de Commissie staande dat de Italiaanse autoriteiten het verband tussen artikel 60, lid 2, van regionale wet nr. 17/2004 enerzijds en de verbetering van de investeringsmogelijkheden in Sicilië door verbetering van de veiligheidsstandaard en de redenen voor de hogere kosten voor de Siciliaanse beveiligingsbedrijven in vergelijking met bedrijven in andere Italiaanse regio's anderzijds niet voldoende hebben toegelicht. De Siciliaanse arbeidsmarkt lijkt in vergelijking met de arbeidsmarkt in andere regio's geen kenmerken te vertonen die hogere lonen in deze sector zouden kunnen rechtvaardigen.

(30) Daarenboven betwijfelt de Commissie dat rekening moet worden gehouden met de argumenten van de Italiaanse autoriteiten volgens welke de prefect ten aanzien van de dienstverrichtingen in de sector prijsbeperkingen kan opleggen (zogenoemde „tariffe di legalità") en het professionalisme van de werknemers in de sector moet worden beloond. De Commissie is van oordeel dat deze redenen het effect van de verschillen in de „tariffe di legalità" op de stijging van de arbeidskosten in Sicilië niet verklaren.

(31) De Commissie was voorts van mening dat dit vraagstuk een grondiger onderzoek behoefde. Voor dit onderzoek dienden opmerkingen van belanghebbenden te worden verzameld. Alleen na onderzoek van de opmerkingen van derden kon de Commissie beslissen of de door de Italiaanse autoriteiten voorgenomen maatregel de voorwaarden voor het handelsverkeer zodanig zou veranderen dat het gemeenschappelijk belang zou worden geschaad.

([10]) Voetnoot nr. 27 in de richtsnoeren (zie voetnoot 9).

IV. **OPMERKINGEN VAN ITALIË**

(32) Er werden geen opmerkingen van de Italiaanse autoriteiten of van belanghebbenden ontvangen om de twijfels die bij de inleiding van de formele onderzoeksprocedure werden geuit, weg te nemen.

V. **BEOORDELING VAN DE MAATREGEL**

V.1. **Rechtmatigheid**

(33) Door de steunregeling met een standstill-clausule aan te melden en deze in afwachting van goedkeuring door de Commissie op grond van de de minimis-verordening uit te voeren, hebben de Italiaanse autoriteiten voldaan aan de procedurele vereisten van artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag.

V.2. **De vraag of deze regeling steunt vormt**

(34) De Commissie meent dat de maatregel staatssteun vormt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, en wel om de volgende redenen:

V.2.1. *Bekostiging met staatsmiddelen*

(35) De maatregel omvat het gebruik van staatsmiddelen in de vorm van door de regio Sicilië gederfde belastingontvangsten die overeenkomen met het bedrag van de belastingverlaging voor de begunstigde.

V.2.2. *Economisch voordeel*

(36) Door de maatregel wordt aan de begunstigde een economisch voordeel in de vorm van een verlaging van de daadwerkelijke belastingdruk en derhalve een financieel voordeel verleend dat in de verlaging van de te betalen belasting bestaat en onmiddellijk aan de ondernemingen ten goede komt in de belastingjaren waarin de verlaging wordt toegepast.

V.2.3. *Selectiviteit door begunstiging van „bepaalde ondernemingen of bepaalde producties"*

(37) In de nationale wetgeving inzake de IRAP wordt bepaald dat alle regio's de bevoegdheid hebben om het basispercentage van 4,25 % met maximaal een procentpunt te verhogen of te verlagen; deze wet zorgt derhalve voor een symmetrisch toegepast belastingstelsel waarin alle regio's, rechtens en de facto, bevoegd zijn de belasting te verhogen of te verlagen en dat op zich geen staatssteun behelst.

(38) In het verleden heeft de Commissie besloten ([11]) dat deze beperkte bevoegdheden om het belastingtarief aan te passen uit de aard der zaak symmetrisch zijn, mits de afzonderlijke regio's hun bevoegdheden niet benutten om, binnen de grenzen van hun discretionaire bevoegdheid, belastingtarieven toe te passen die naar sector en belastingplichtige verschillen en die geen staatssteun zijn. Het arrest in de zaak C-88/2003 („Azzorre") ([12]) doet geen afbreuk aan deze conclusie.

(39) In de aangemelde regeling heeft de regio Sicilië zich er echter niet toe beperkt de discretionaire bevoegdheid die zij in het kader van de nationale wetgeving heeft, te benutten, maar heeft zij ook van haar bevoegdheid gebruikgemaakt om voor sommige sectoren en sommige belastingplichtigen belastingtarieven in te voeren die verschillen van, en lager zijn dan, het regionale standaardtarief. Namelijk:

a) artikel 60, lid 1, van regionale wet nr. 17/2004 verstrekt alleen aan Siciliaanse coöperaties een voordeel, en sluit aldus Siciliaanse bedrijven die in eender welke sector actief zijn maar niet de vorm van coöperatie hebben, van de potentiële begunstigden van de regeling uit;

b) In artikel 60, lid 2, van regionale wet nr. 17/2004 wordt in zoverre een voordeel verschaft dat de maatregel de economische activiteit welke bestaat in het verschaffen van beveiligingsdiensten begunstigt. Daarnaast verschaffen beveiligingsbedrijven de volgende diensten: i) tijdelijke inbewaringneming van waardevolle goederen en vervoer en begeleiding van goederen en personen; ii) bewaking van eigendommen; iii) beheer van gespecialiseerde archieven en iv) vervaardiging van beveiligingsapparatuur en -systemen. Naar de mening van de Commissie kunnen deze diensten ten dele door bedrijven worden verricht die geen particuliere beveiligingsbedrijven in de zin van de geldende nationale wetsbepalingen (decreet nr. 773/1931) zijn.

V.2.4. *Concurrentievervalsing*

(40) Volgens de vaste rechtspraak ([13]) heeft een maatregel al een concurrentievervalsende werking wanneer de begunstigde met andere bedrijven concurreert op markten die voor concurrentie openstaan.

(41) De Commissie merkt op dat de in artikel 60, leden 1 en 2 van regionale wet nr. 17/2004 vastgelegde maatregelen de concurrentie lijken te vervalsen en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig lijken te beïnvloeden, omdat zij de begunstigden van een last bevrijden die zij anders zouden moeten dragen.

([11]) Besluit van de Commissie C(2005) 4675 van 7.12.2005 — Steunmaatregel N 198/05 — „Fiscale steun voor de schepping van werkgelegenheid in steungebieden, verlaging IRAP — Wet nr. 80/2005, artikel 11 ter". Gevallen waartegen de Commissie geen bezwaar maakt (PB C 42 van 18.2.2006, blz. 3).

([12]) Arrest van het Hof van Justitie van 6 september 2006, zaak C-88/03 — Portugese Republiek/Commissie van de Europese Gemeenschap, Jurispr. 2006, blz. I-7115.

([13]) Zaak T-214/95 Het Vlaamse Gewest/Commissie, Jurispr. 1998, blz. II-717.

(42) In het onderhavige geval zijn de begunstigden, volgens de door de Italiaanse autoriteiten verstrekte gegevens, coöperaties (artikel 60, lid 1) van verscheidenerlei omvang die activiteiten hebben in alle sectoren. Aangezien de coöperaties met andere ondernemingen concurreren op markten die openstaan voor mededinging, kan artikel 60, lid 1, van regionale wet nr. 17/2004 volgens de vaste rechtspraak de concurrentie vervalsen en het handelsverkeer ongunstig beïnvloeden. De Commissie is daarnaast van mening dat de in artikel 60, lid 2, van regionale wet nr. 17/2004 vastgelegde maatregel de concurrentie vervalst en het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

(43) Gelet op het bovenstaande komt de Commissie tot de slotsom dat de voorgenomen steunregeling staatssteun is.

V.3. **Verenigbaarheid**

(44) Aangezien de maatregel staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, is, moet de verenigbaarheid ervan worden beoordeeld in het licht van de afwijkingen in artikel 87, leden 2 en 3 van het EG-Verdrag. De afwijkingen van artikel 87, lid 2, van het Europese Gemeenschap-Verdrag die betrekking hebben op steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers, steunmaatregelen tot herstel van de schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen en steun ten behoeve van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland, zijn in dit geval niet van toepassing. De regeling kan niet worden beschouwd als een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang en zij is ook niet bestemd om een ernstige verstoring in de economie van Italië op te heffen overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder b), van het Europese Gemeenschap-Verdrag. De regeling komt evenmin in aanmerking voor de afwijking uit hoofde van artikel 87, lid 3, onder c), van het Europese Gemeenschap-Verdrag, waarin wordt bepaald dat steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken toelaatbaar zijn, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Tenslotte heeft de steun evenmin tot doel de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen, als bedoeld in artikel 87, lid 3, onder d), van het Verdrag.

(45) Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag is steun die bedoeld is om de ontwikkeling van streken waar de levensstandaard abnormaal laag is of waar zeer veel werkloosheid heerst, te bevorderen, toegestaan. Sicilië is een regio die voor die afwijking in aanmerking komt.

(46) In haar besluit tot inleiding van de formele onderzoekprocedure zette de Commissie de redenen uiteen — die in de punten 18 tot en met 31 van deze beschikking zijn samengevat — waarom zij betwijfelde dat de maatregel voor de afwijking in artikel 87, lid 3, onder a), van het Europese Gemeenschap-Verdrag in aanmerking kon komen. Aangezien de Italiaanse autoriteiten noch belanghebbenden opmerkingen hebben gemaakt, kan de Commissie alleen maar vaststellen dat deze twijfels zijn bevestigd.

VI. **CONCLUSIE**

(47) De Commissie komt tot de slotsom dat de door Italië aangemelde maatregel, die in de punten 11 tot en met 17 is beschreven, niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is en dat geen van de in het Europese Gemeenschap-Verdrag vastgelegde afwijkingen erop van toepassing is. De maatregel moet derhalve worden verboden. Volgens de Italiaanse autoriteiten is de steun niet verleend en behoeft deze derhalve niet te worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steunregeling die Italië voornemens is overeenkomstig artikel 60, lid 1, van regionale wet nr. 17/2004 uit te voeren, is staatssteun.

De in lid 1 genoemde steun is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt en mag derhalve niet worden verleend.

Artikel 2

Italië deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot Italië.

Gedaan te Brussel, 7 februari 2007.

Voor de Commissie
Neelie KROES
Lid van de Commissie